

Til lykke med fødselsdagen til Tunøfærgen

Den lille røde færge ses i det fjerne, og folk begynder at strømme ned mod havnen. Nogle kommer til føds, endagsturister eller folk, der har overnattet på campingpladsen. Andre kommer med Traxi, sommerhusejerne fra nordøen. Og så er der dem, der kommer på cykel eller knallert og uden bagage, øboerne.

Kort før havnen står der en grønsagsbod i vejkanten. For ganske nylig var ejeren forbi for at fylde den op med friske forsyninger. Men når hele folkeskaren er kommet forbi, er boden helt tom igen.

Den lille røde færge kommer ind i havnen. Den lægger til, og havnepladsen er allerede helt fuld af folk, bagage og grønsager, både en gros og en detail.

Der er ikke mange med færgen. Øboerne tager ikke til fastlandet, hvis ikke det er højst nødvendigt. Så snart landgangen er på plads, strømmer alle folk om bord. Et par førstegangsturister spørger bekymret, om der mon er plads til dem også, de har ikke tænkt på

at bestille plads på færgen. De bliver dog beroliget med, at øboerne går i land igen, de er der blot for at høre nyt fra dem, der har været udenøs.

Den lille røde færge giver signal til afgang. De sidste kram og formaninger bliver givet. Øboerne går i land. Landgangen bliver halet ind og porten lukket. Snart er den lille røde færge ude af havnen igen med kurs mod fastlandet.

Havet er blikstille, og der er fyldt op på dækket. De fleste passagerer sidder og nyder solen og udsigten over vandet. Og der er nok at se på. Ikke langt fra færgen stikker en nysgerrig sæl hovedet op. Længere ude svømmer er par legesyge marsvin. Og ovenover det hele følger mågerne båden, mens de håbefuldt tænker: Taber de noget?

Ved rælingen står en dreng med frugt og grønt i bagagen. Han ser længselsfuldt på sin barndoms ø. Hjemveen har allerede fået tag i ham. Men han er blevet for gammel til skolen på øen og må derfor til fastlandet nu.

Den lille røde færge nærmer sig fastlandet, og pludselig dukker der et par svaler op. De har munden fuld af mad til deres sultne unger, som sidder og venter med åbne munde. Reden er klinet fast nær skorstenen på den lille røde færge, og ungerne har ikke fået mad, siden de forlod fastlandet for et par timer siden.

På fastlandet tiltrækker den lille røde færges ankomst ikke megen opmærksomhed. Men trossemanden er på plads. Det samme er den lyseblå rutebil.

Folk strømmer ud og går hver til sit. Dem, der har haft biler stående på parkeringspladsen, håber på det bedste, håber at der stadig er hjul på deres biler.

For øboerne er den lille røde færge livlinen til offentlige myndigheder og sygehusvæsenet. Ingen af delene opsøger de, hvis ikke det er højst nødvendigt. Men færgen er også kontakten til omverdenen. Den leverer varer, man ikke selv kan producere, og turister, der er med til at holde lidt gang i den lokale økonomi.

For beboerne på fastlandet er den lille røde færge et lidt eksotisk islæt i hverdagen, en legetøjsfærge, der trofast sejler sine to daglige

ture til øen. I sæsonen kommer den med nye kartofler. Og så giver den en mulighed for en lille dagstur øen rundt, hvorefter man kan vende hjem og sige til sig selv: Hvor er det godt at være landfast med Gibraltar.

Den 20. september 1993 blev MF Tunøfærgen indsat på ruten mellem Hou og Tunø. Den har altså 25-års fødselsdag.

Herfra skal lyde et hjerteligt til lykke og tak for turene!

27.09.2018/Karen Rasmussen